úheskoos, ja núúd pidasid nemad nóuu Leenale kirjutada, et tema teisel pááwal tuleks Triinut waatama, kellele wáága tarwis oli temaga ráákida. Kohtumees pani oma nime kirja alla, et Leena seda usuks ja ta leiwawanemad temale luba annaksid.

Leenale sai mitmest ajast róómu súdamesse, et wana Triinuga pidi koku saama; ei ta móistnud isegi, kust see temale tuli, et núúd tema meelest pááw paistis palju selgem kui enne seda. Teed káies tánas ta Jumalat selle róómu párast, aga palus kaa andeks, et ta oma risti igal ajal ei olnud óiete kannud. — Aga sai tema alewi ligidale, siis ommeti hakkas tema súda peksma Suurt teed móóda ei julenud tema seeki minna, waid kallas jalgteele heinamaadest ja póldudest lábi. — Juhan nági teda tulewa ja peitis end kórwale. — Seda róómu, kui Leena sai Triinu kambrikesse astunud! Ei nemad saanud sónagi suust wálja, teine aga oli teise úmber kaela hakanud ja tundsid súdames kallist ónne. Seal astus Juhan sisse, aga Leena kiljatas jálle

ja kippus áraminestama, sest et ta ju mótles, et Juhan temast enam ei pidanud hoolima sugugi. Juhan sai weel teda pústi hoitud, ja ennegu tema jóudis temale kohtu kirja náidata, et Leena leitud ilmasúúta olewa, ráákis Triinu róómu lugu úles. Seda ónne kuuldes pidi Leenu ju áraminestama; aga tema toibus jálle, ja núúd oli neil kolmel úheskoos, párast mitmesugust kurwastust ja nutmist, suur ja kallis róóm. Wana Triinu páris núúd, et Leena pidi temale mitme aja taka jálle máejutluse sónad ete lugema, ja tói siis Peetri Piibli wálja. Sai Leena Piibli lahti wótnud, ennáe! úks suur leht oli máe-jutluse kohal sisse pandud! Juhan wóttis lehe oma káte, ja núúd — seal see Peetri wiimse seaduse teine kiri oligi.

Said nemad kolmekesi pisut oma suurt róómu waigistanud, siis tóttasid nemad úheskoos kohtumehe juure. Teisel pááwal tuli linna kohus wálja ja Tiirik pidi kóik úlekohtusel wiisil páritud wara káest ára andma. Juhan leppis weel temaga, et ta ei párinud, mis ju oli raisatud. Ja núúd oli tema ón ja róóm taga

Eesti ma rahwa Kalender 1859, lk. 32